

[Falk Hansen.]

og ved diskussionerne bagefter var der i ministerens forslag specielt 3 ting, man hæftede sig ved, nemlig forhøjelsen af rådighedsbeløbet, præsternes stemmeret i menighedsrådet og kirkefunktionærernes valgbarhed i den menighedsrådsreds, hvor de var ansat.

Enhver, der har beskæftiget sig med kirkelig lovgivning ved, at netop spørgsmålet om rådighedsbeløbets størrelse og dets anvendelse altid har været egnet til at sætte sindene i bevægelse. Jeg kan på dette punkt ganske tilslutte mig de bemærkninger, hr. Samuelsen fremsatte ved første behandling, og samtidig udtrykke min glæde og tilfredshed over, at der i udvalget har kunnet opnås enighed om at følge ministerens forslag, sådan at beløbet nu forhøjes, samtidig med at kirkeministeren har givet udtryk for ønsket om at udsende et cirkulære, som er knap så restriktivt som det nuværende. På den anden side er det min faste overbevisning, at et sådant cirkulære er nødvendigt. Jeg kan altså på dette punkt, som jeg allerede tidligere har givet udtryk for, ikke følge tankerne i det af venstre fremsatte forslag og er glad over, at man fra dette partis side er bøjet af og har fulgt ministeren.

Selv om der også denne gang i forbindelse med rådighedsbeløbet har været en vis offentlig diskussion, er det, som om interessen nok så meget har koncentreret sig om spørgsmålet om præsternes stemmeret, et punkt, som alle partiers ordførere ved første behandling tilsluttede sig. Trods denne enighed med ministeren har udvalget måttet erkende, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for at gennemføre en sådan ændring, hvorfor udvalget har stillet ændringsforslag på dette punkt og med hensyn til kirkefunktionærernes valgbarhed ændringsforslag, som kirkeministeren har tiltrådt.

Personlig havde jeg meget gerne set, at man havde gennemført forslaget uændret. På den anden side finder jeg det overordentlig vigtigt, at man ikke fra folketingets side ligesom presser noget ned over hovedet på menighedsrådene, som de ikke selv ønsker eller kan støtte.

Jeg er tilfreds med, at præsterne nu ikke kan deltage i valget af formand, og at de

dermed fritages for muligheden for at blive valgt på deres egen stemme, ligesom jeg helt kan tilslutte mig, at præster ikke længere kan deltage i afstemninger om sager vedrørende præsteboliger, altså hverken deres egen eller deres kollegers.

Jeg finder det også tilfredsstillende, at kirkefunktionærer, som er medlemmer af et menighedsråd ved den kirke, hvor de er ansat, ikke kan deltage i afstemninger om sager, der angår dem selv eller andre ved kirken ansatte funktionærer.

En forbedring er det også, at det nu er fastslået, at et menighedsråd ikke kan afgøre en sag, der vedrører en kirkefunktionærs forhold, uden at den pågældende har haft lejlighed til at udtale sig i sagen.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på de andre af kirkeministeren stillede ændringsforslag, som udvalget har tiltrådt, men kun sige, at jeg finder, vi får en god og rimelig lov, som jeg nok synes menighedsrådene har grund til at være tilfredse med.

I den skriftlige fremsættelse, som fulgte lovforslaget, gav kirkeministeren udtryk for, at selv om der fra forskellig side havde været givet udtryk for større eller mindre betænkelighed ved nogle af de foreslåede ændringer, ønskede ministeren alligevel at fremsætte forslaget i den oprindelige skikkelse, for at det kunne blive debatteret her i folketinget og i det kirkelige udvalg. Her ved anden behandling kan det klart fastslås, at ministeren på dette felt opnåede, hvad hun ønskede, for som nævnt i min indledning har debatten været stærk, ikke bare her i tinget og i udvalget, men — hvad der efter min opfattelse er nok så vigtigt — blandt de mange, som skal arbejde med denne lov. Selvfølgelig må det være enhver ministers ønske at få sit lovforslag så uændret som muligt igennem behandlingen her i folketinget. På den anden side synes jeg, at kirkeministeren i dag har grund til at være nogenlunde tilfreds med det resultat, som er nået, og glæde sig over den interesse, som ministerens forslag har vakt. Jeg tvivler ikke om, at nogle af de bestemmelser, som ikke kom med i denne omgang, senere vil finde indpas i kommende menighedsrådslove. Forslaget har været lagt frem til fri forhandling og drøftelse, og denne intention fra ministerens side er blevet fulgt op. Det har